

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Szerző:

Cím:

Fürdik a fürdőváros

Forrás:

Ujság

Bp.

1943. 26.

(Hely)

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Osztályozás

Tárgy

613.41

Hely

Idő

"1943"

Személy

He

FÜRDIK A FÜRDŐVÁROS

Budapest tisztálkodása 1943 télen

Az ügyes ideganforgalmi jelmondat, amely békében tömegesen vonzotta a fővárosba a külföldieket, napjainkban természetes, egyszerű hétköznapi igazság lett. „Budapest fürdőváros” fürdőben-fürdő város 1943 télen. Feltételezve, hogy birtokában van mindama kellékeknek, amik a hétköznapi értelmzett tisztálkodáshoz elengedhetetlenek.

A hangsúly a hétköznapi-tisztálkodáson van. A központi lakások boldog tulajdonosai is viszonylag boldogok csupán. Az egynapra korlátozott melegvízszolgáltatás, az egész héten áhítozott vasárnapi gyönyörűség olyanok számára, akik kényesebbek tisztaságukra, esetleg pocskolható szappanmenyiségük is van, vagy csökönyösen koszosnak érzik magukat, — kevésnek bizonyul! Ezek természetesen, kézenfekvő megoldásként a közfürdőket látogatják szorgalmasan.

Az immár párhónapos körtünet és jelenség, ez a lehető legmodernebb népvándorlás a tisztaság jegyében, érthető változásokat okoz nemcsak a fürödni vágyók, de a fürdők helyzetében is.

A luxus fürdőzők

Luxus fürdőző a napi törzsvendég, lehetőleg időpontra foglalt törzskáddal, felfokozott igényekkel, saját törülközővel, elzárt, jelmondatra működő szappannal. A fürdő személyzetének egyhangu vallomása szerint a legkellemesebb lény ebben a megszorított forgalomban: a napi egy pengő biztos tőle. Időpontja a kora reggeli óra. Valami békebeli emlékezés hatásaként szalad le a közeli lakásáról s a polgári élet utolsó illúziójaként le-

szappanozza, lefürdi a tegnap óta magára balmozott, képzelt szennyet. Jó és becses vendég: gyorsan végez s ma az alkalmazottaknak jóformán fixumot jelent.

Annál kevésbé kedveltek az érnak jóformán fixumot jelent.

fiahordó-fürdőzők

egyre gyarapodó típusa. Mint egy nyári, kedélyes, batyukkal megrakott családi kirándulás résztvevői érkeznek egyre fokozódó ijedelmére a fővárosi fürdőknek. Papa, mama s a gyerekek, kefével, szivaccsal, lepedővel és — vajaske-

nyérrel. No és természetesen megújuló aggodalmakkal a víz és kád tisztaságát illetőleg. A szappant következetesen otthonfelejtik és hosszasan méltatlankodnak afölött, hogy a vezetőség a megváltozott időkben nem tud szappannal szolgálni a szórakozott vendégek számára. Egy órán keresztül hangos az épület a tisztálkodó család larmájától s mikor elvonulnak, derül ki, hogy Pistike vajaskenyere ismét a lefolyóba szorult s a személyzet karöltve horgászik utána jó félórát.

Mindennapra jut valamennyi pesti fürdő számára egy ilyen tandem-fürdő család, akik következetesen, napról-napra, hétről-hétre újra kedvezményekért esdélnek a pénztárnál, azzal a kiáltással, hogy „hiszen csak egy szobát veszünk igénybe!”

Hát ez igaz is! De négy kádnyi vizet, négy emberre szóló takarítást!

A sportoló fürdőző

oldotta meg leginkább észszerűen a tisztálkodás kérdését. Heli műsorában amugyis már eddig is sze-

repelt egy-két napon az egészséges, a testmozgásért végzett fürdőzés, aminek ha nem is volt határozottan tisztálkodási jellege, de az idők változásával a hangsúly számára is egyre inkább a mosakodás lett. Ezért a sportuszodák nem is dicsekedhetnek valami nagy forgalom-szaporulattal. Törzsközönségük maradt változatlan s csupán kevés új vendéggel szaporodott a sportolva-tisztálkodók csoportja. Ez a terület, természetesen az ifjúságé, míg

a gőzfürdő reneszansza

az idősebb korosztálynak köszönhető. Egyhangu vélemény, hogy még a mult világháboruban sem bonyolítottak le ekkora forgalmat a híres pesti és budai gőzfürdők, mint ma. Férfiak, nők korosabb csoportjai szinte sorbaállanak a jegyekért s a fürdők vezetőségének egyre szaporodó dilemmát okoznak a korábbi terminusok észszerű változtatása körül. Egyre több ugyanis az olyan férfi jelentkező, aki délután óhajtja a gőzfürdő áldásait igénybe venni s sűrűn akadnak hölgyek, kezdő gőzőlők, akik elcsodálkoznak azon, hogy délelőtt nem merülhetnek el a langyos vízben.

„Háborus szimptóma”

feleli érdeklődésünkro a ligeti nagyfürdő vezető mérnöke. Így volt ez a mult háboruban is és a konjunktúra nem is csupán azzal kapcsolatos, hogy otthon az emberek nem jutnak meleg vízhez. Valami bonyolult lélektani magyarázata lehet a dolognak, valami kis menekülésképe ez sajátmagunkhoz, a testünkhöz, amit a mai időkben kétszeresen kell félteni és ápolni.